

A „MURAKÓZ“
megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“
Izlazi svaku nedelju
Čina mu je:
Na čelo leto 4 frt. — kr.
Na pol leta 2 frt. — kr.
Na četvert 1 frt. — kr.

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredništvo Medjimirja“ a predmeta knjižaru Filipa Fischela vu Čakovcu.

VEGYESTARTALMU HETILAP I NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. — IZLAZI SVAKU NEDELJU

B. u. é. k!

A bus enyészet kerekén ismét egy év zajlott le a mult fenekén tengerébe, s mi egy évvel idősebbek és tapasztalatokban gazdagabbak lettünk.

Mint egy talány áll előttünk a jövő titka, és a „B. u. é. k.“ mely ajkainkon lebeg mindenki előtt ismeretes könnyen meg is fejthető — s mégis ismeretlen.

E négy szó, mit négy betű jelképez náink, meg van koszoruzva a rokonok, jóbarátok, ismerősök jó indulatával, fel van disztve a boldogító remény myrthuslevelével. Talán csak azért, hogy egy évi csalódásunk ismét lépje róla a diszt s a követcz Sylvester ismét csupaszra nyirva lássa a rideg valót.

Avagy nem így bucsuzunk e minden évtől nem ily gondolatokkal és reményekkel kezdük e az újat?

De családásaink mindennap gyarapodnak, lehajtott fővel ballagunk a sylvesteri haladásra. — vissza emlékezésünket hát térbe szorítva, — gondolataink kizárólag a jövővel foglalkoznak, s a multra egy nagy sohajjal — mely a kebel legmélyebb rejtekéből tör elő — mondjuk rá a „hála lsten“!

Dagad keblünk a jövő titka után s igen sokan szeretnének a Nagymindenség titkába bele pillantani, s a sors könyvéről a leplet, mely azt előfű, csak egy pár percze is föllebenteni, hogy elolvashatnánk, mi benne van s mi magunkat a családásoktól megóvhatjuk. Eddig is csalódtunk: — többet reméltünk és vártunk az újtól, mint az ó adott; de a régieknek is volt eszük s azt tartották, hogy aki Sylvester estén, mikor a hálaadó isteni tiszteletéről haza jön, — az ereszt alatt megmosdik s törülközős nélkül lefekszik, — megálmodja a jövőjét.

Nem sokba kerül, igen sokan megteszik.

Az újév reggele álomfejtésekkel kezdődik Mindenki a legjobbat álmodta! Egyik „Eldorádban“ volt, s a kincsek halmozat zászkokba merve czipelte, a másíknak bankókból volt nyoszolyája, harmadik megnyerte a nagy lutrit — pedig nem is tett reá, a negyedik gazdagon nőült, vagy férjhez ment Ez megnyerte pörét, amannak elengedték adósságát s így tovább Szóval mindenki a szája ize szerint álmodott és egész optimizmuszal néz a jövő elé.

Pedig a mult évben is ezt álmodta, s még sem teljesült, vagy talán más csillagok járnak az égen? Nem, most is csalódni fogsz álmos barátom!

A „Párkáké“ orsóján nem azt gombolyították le a te számódn, azért ne is várd a sült galambot ne add át magadat az illuzióknak ez a legbiztosabb óvszer a családások ellen, de ha már végkép jövődbe akarsz látni, ha reményvárakal akarsz építeni: tudd meg, hogy ez az új esztendő magzatja az előbbinek a közmondás pedig azt tartja: az alma nem messze esik a fától. S valamint erődön fölül cselekedni nem tudsz ne is várd a lehetlent!

Különbömben mindenki a maga szerencséjének kovácsa, s ha szorgalmasan dolgozik, kiadásait jövedelméhez méri, nem nyújtózkodik tovább, mint a meddig a takaró ér, pénzrel és idővel takarékoskodik: annak

boldog új esztendeje lesz. Nem rakhat ugyan arany kazalokat, nem lesz igen gazdaggá, — de a legfőbb boldogság kuforrása, a megelégedés, tanyát út házában.

Az emberek összességének új esztendeje sem nézhető más szemüvegen.

S most tekintünk vissza a multra!

A lefolyt esztendő általában csöndes volt, kevés kivétellel egész Európa fölött derült ég és a béke csillaga ragyogott — s nekünk felváltva hozta a jót a rosszat! — Pártkülzések, nemzeti kérdések és társadalmi harcok nem bántották meg testi és lelki erőnk, mert a magyar nép józanabb része távol maradt az ilyesektől, tudva azt, hogy a társadalmi rend bolygatásával a telekkönyvet és a pénzintézetek Wertheim-cassáját kitisztázni nem lehet.

S midőn az elmúlt évtől örökre bucsut veszünk szives olvasóinknak és a magyar nének boldog újévet kívánunk: kérjük őket önmaguk és szeretett hazánk érdekében, maradjunk meg továbbra is a haladás és jó egyetértés békés ösvényén, mert csakis ez által írhatjuk arany betűkkel Magyarország évkönyvébe: 1886.

CSARNOK

- 1886 január 1-en.

Éjfélit kong az óra, legördül a függöny...
A multnak szellemi síelve tűnnek el...
A pirkadó órnak hajnapályáiból
Egy angyali gyermek mosolygva kel fel...

A megvénült ó-év sötétlen néz reá
Torzonborz szakállát végig simogatja.
Arasz boldogságot édes jó hazánkra!
Így kezdi beszédét az új év halottja.

Az én életem a történeté leszzen;
Olvas majd felőle a késő nemzedék...
Van benne honitub, nagy halott, szerelem,
S végül, hogy keleten verlanóban áll az ég...

Es én e sok képpel aludni megyek el...
Halotti szemlédő borul a szememre
Isten hozzád, új év! legyen munkád dicső,
Aldás és békeség a magyar nemzetre...

Ehhalgat az öreg, s eltűnik hirtelen...
A szép Helios egy fényugrárt küld vele...
Halotti szövének kell a nagy halottnak.
Ki reggéllel írta az év könyvét tele...

Itt van már az új év, vidáman néz reánk.
Nem jött üres kézzel, hozott ajándékok!
Oh ha e vidám arcz mindig így maradna,
S nem vetne rá soha a bánat árnyékot!

Sötét felhők járnak keleten az égen...
Rameg a vészharang... ől, pusztít a halál...
S ha majdan a felhők kebléből kitör,
Kérdés, hogy egy azikra ma g y a r i nem-e talál?

Ez mé: sötét titok, s mielőtt megtudnók,
Hozzát tohaszkodunk földi s égi király!
Csillagtrónusodról tekints e nemzetre,
Ki aldásit eszedek trónod zsámolyánál.

Hallgasd meg imáját nagyhatalmu Isten!
Csillag-ugarral írj neki szép jövőndöt...!
Ezerek imája nem veszhét hiába!
Oh, adj neki békes boldog új esztendőt!

HORVÁTHI GYULA

H I R E K

— T. olvasóinkhoz! Lapunk beosztás és kiállítás tekintetében előnyösen meg új változni, mibelyt a már megkezdett új gép kiadók nyomdájában fel lesz állítva. Azért programmot ez utal nem adunk, hanem fenntartjuk magunknak lapunk csejait s irányát annak meggyögyöbödött első számában bővebben kifejezni. Addig is kerjük t. munkatársaink és olvasóink saives jóakarait, — kiknek szívünkbeli kívánunk boldog újévet!
A szerkesztő.

— Gyermekünnepély rendeztetett a csáktornyai kisdóvodában karácsony előnapján. A nagyszámban megjelent közönség mindvégig a legnagyobb érdeklődéssel gyönyörködött a kicsinyek játékában, akik vígan ugrándoztak körül a feidiszített szép karácsonyfát. A kis gyermekek aztán szépen énekeltek s szavaltak, amiért a jó óvónéitől sok süteményt és cukrot kaptak. — Ez volt a nem rég megnyitott óvodának első ilyen ünnepélye. A látottakból s hallottakból hátrau követ. kezethetjük, hogy az óvónó választása szerencsés volt, mert valóban jó kezekben vannak kisdóvok. Molnár Mari k. a. megérdemli az elismerést.

— Sokat ívott karácsony éjjelén a csáktornyai izr. kántor. Ez még nem lett volna baj, hanem hogy ittas állapotban fel ment éjjeli misekor a kath. templom korusára s ott botránnyosan viselte magát, az már reá legyanca nagy bajt hozott. Ugyanis az illető részeg fejfel részint a miséző pap, részint az éneklő orgonista hangját utánozta; az oltárnak háta fordítván mellét verte s más ostobaságot csinált, mire a nép vállását kinyúlva látván, útegelemi kezdte az izr. kántort s csakis a biggadtabb ajtatokodónak s a megjelent esendőségnek sikerült a részeg kántort a felháadt nép dőhe elől megmeníteni. — A szerencsétlen kántor, kinek nagy családja van, másnap hitközsége által elbocsáttatott.

— A perliaki hatátság 1885. december 31-én Szayer József vendégüljében a társas-kör javára zártkörű táncvizsgát rendezett.

— Kinevezés. Mester Sándor nagykanizsai kir. közjegyzői irnokot a nagym. m. kir. igazságügy-miniszter dr. a perliaki kir. járásbíróshoz bírósági végrehajtónak nevezte ki.

— Tűz. Perlakon m. hó 22-én hajnalban tűz ütött ki de a tűzoltók buzgalmának következtében a tűz lokalizáltatván, csak a kigyuladt háznak fedele égett le. A férovert vészharang zúgása nagy rémületet idézett elő az egész városban. A kedvező szélcsendnek köszönhető, hogy nagyobb veszély nem történt. A kár csekély.

— Eljegyzés. Bratkovics Henrik vendég-lős Vizi-Szt.-Györgyön eljegyezte Horváth Anna k. a. Horváth Vendel tanító leányát Kis-Kanizsáról.

— Megyénk virilistái Muraközéből: Gróf Fesztetics Jenő, Landauer Horac, Hirschmann Leo, Peczek György, Pulay Zsigmond, Neumann Mór, Rozenberger Lejos, Mataszovits István Hirschler Miksa, Dr. Krasovecz Ignác, Leppen Alajos, Szabó Imre, Szele Ignác, Gadó Mátyas, Neumann Miksa. Vrana Frigyes, Ziegler Kálmán, Oszterhuber László, Molnár István, Szirtes György, Pecsnorik Ignác, Senk János, Kollay Jeromos, Morandini Bálint, Sipos Károly, Nuszy Mátyás, Hochsinger Sándor, ifj. Szeivert Antal, Kozlik János, Juhász Sándor, Neuwirt Mór, Szomodits Elek.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindenki boldogult Plichta Ferencné szül. Grüniger Eleonora felejthetetlen édes anyámnak m. hó 17-én Csáktornyaán történt temetésénél részt venni sziveskedének: a magam és gyászoló családunk nevében forró és hálás köszönetemet nyilvánítom. Kelt Perlaton, 1885. decz. 23. Plichta Kázmér.

— **Köszönet nyilvánítás.** A csáktornyai kisdödőv karácsonyi gyermekünnepélye alkalmából Bodzay Pál 2 frtot, Király Lajos 1 frtot, Csendes Géza pedig egy szép karácsonyfát voltak szivesek adományozni. A szives gyermekbarátoknak hálás köszönetét nyilvánítja — ez elnökség.

— **Z. Egerszegtől 1 és fél órányira** levő Nemes-Apáti községi iskolájához (kántori áll. egybekötve) f. évi decz. 7-én lett volna a törvényes tanítói választás, melyre 13 oklevéles tanító meg is jelent. (Személyes megjelenés kivételével.) A választás színhelyén — az udvaron — azonban egybegyűjtött 200 résztvevő helybeli, részint N.-Apáti iskolához keblezett más községek lakója, kik tevékenységgel tiltakoztak a választás ellen, mondván, illetőleg kiabáltak: „aki az orgonára megy, ledobjuk!” „Itt ma még vér folyik!” Ez esemény miatt kénytelenek lettek új választást elrendelni, mely január 4-én leendő és az iskolaszék, a megye részéről a választáshoz kiküldött Csertyán urasággal megegyezően a jogtalanul ellent állók neveit és ezek által bíróságra a megjelölt pályázók alkalmosságát megítéltetni határozta. Ez eseménynek oka pedig a helybeli nyugdíjba helyezett kántor-tanító és ennek 3 tanító-vépezdeli tanfolyamot végzett fia volt, kik fizetés elengedését ígérték a népnek. Az öreg ur hajlandó lemondni a község által neki évenként fizetendő 100 frt nyugdíját elengedni, ha fia választatik — holott az iskolaszék oklevél hiány miatt kérvényét el sem fogadta. Az ifjú pedig hajlandó lett vasa az esetre szintén 100 frtot fizetéséből elengedni. Levelező.

— **Tanítóválasztás** volt m. hó 30-án Mura Szent-Mártonban. Az újonnan felállított leánytanodához tanítónul megválasztottt Saffrán János okl. tanító.

— **Nagy szerencsétlenség** érte lapunk buzgó munkatársát: Gerencsér György nedelelzi tanító urat. Ugyanis fiát, ki Vasvárosban tanult, veszett el mara meg. A fiút a 16 megmarapott társával együtt orvosi kezelés alá vették. A szülők kétségbeesését növeli az a körülmény, hogy a megmaradtak egyikén a düh már ki is tört.

— **Köszönet nyilvánítás.** A csáktornyai jótékony nő-egylet, mint már több éven át, úgy az 1885. évi december hó 24-én is a községi elemi népiskolába járó szegény tanuló részére igen számos és gazdagon díszített karácsonyfát állított fel s 28 örvendőket téli ruhával látott el. Miért is fogadják el a nemes keblől egylet eme áldozatkészsége, — emberbaráti szeretete — és intézetünk irányában tanúsított meleg rokonszenvéért, úgy a szegény tanuló, mint a tanítástól hálás köszönetét. Csáktornya, 1885. december 31. Jenei Gusztáv ig. tanító

— **A csáktornyai nőegylet** által rendezett szilveszteri táncmulatság kitünően sikerült. Lapunk egyik t. munkatársától vettünk hosszabb tudósítást, mely terjedelme miatt lapunk jövő számára maradt. Addig is jelöljük, hogy kicsiny de válogatott közönség volt jelen. A négyeseket 20 pár táncolta. A tombolátárgyak szépek és értékesek voltak. A tánc reggel 5 óráig tartott. A tiszta jövedelem mint halljuk, a várakozást felmulja.

— **A csáktornyai jótékony nő-egylet** szegény karácsonya ünnepélyt rendezett f. hó 24-én d. u. 2 órakor, mely alkalmossal 26 szegénysorsú iskolás gyermek teljes téli ruházattal látatott el. Az egyletet a nemes törekvésében kegyes adományok hozzájárulásával a következő urhölgyek támogatták: Adelnann Mária 1 frt, Angyán Kálmán 1 frt, Bauer Amália 2 frt, Baumhak Frigyesné 2 frt, Belányi Tivadarné 1 frt, Bellák Anna 20 kr., Beucskák Ferencné egy leány öltözetet, Beucskák Stana 1 frt, Bors Anna 50 kr., Bosnyakovich Amália 33 kr., Bohin Jozefa 30 kr., Böcs Amália 40 kr., Buchberger Katinka 1 frt, Cvetkovits Antalné 1 frt, Csury Anna 1 frt, Deák Katalin 1 frt, Özv. Deurbany

Elekné 1 frt, Dobs Terezia 40 kr., Dolenc Erzsébet 1 frt, Özv. Gréz Jánosné 1 frt, Gréz Alajosné 2 frt, Özv. Gieimann Edéné 40 kr., Özv. Göncz Lajosné 3 frt, Gréz Lászlóné 1 frt., Haki Sidonia 2 frt, Haydineg Karolina 1 frt, Stoiczer Lujza 80 kr., Huszár Jozefa 50 kr., Häbner Károlyné 1 frt, Kelemen Mari 60 kr., Kolács Mihályné 1 frt, Kollay Lajosné 1 frt, Dr. Kraovecz Ignáczné 5 frt, Kramács Helén 50 kr., Özv. Laubheimer Józsefné 1 frt, Özv. Március Józsefné 1 frt, Margitai Józsefné 1 frt, Masznák Mari 40 kr., Majerscak Laura 1 frt, Májér Salamonné 1 frt, Mild Rozália 60 frt, Milde Cecile 3 frt, Molnár Elekné 1 frt, Molnár Józsefné 1 frt, Németh Istvánné 1 frt, Nuszy Mátýásné 4 frt, Pálya Mihályné 1 frt, Pecsnorik Ignáczné 5 frt, Polák Mari 20 kr., Potrics Rozália 50 kr., Prussek Mathild 1 frt, Sárossy Lászlóné 5 frt, Suek Viktoria 1 frt, Stankovics Fáni 1 frt, Steinauer Róza 30 kr., Özv. Szabolcs Antalné 1 frt, Szigethy Lajosné 50 kr., Szy Sándorné egy öltözetet, Özv. Tótor Józsefné 10 drb. téli nyakkendőt és 5 frt, Ifj. Tótor Józsefné 3 frt, Weisz Anna 1 frt, Zakál Henrikné egy leányöltözetet, Özv. Ziegler Lajosné 1 frt, Ziegler Kálmáné 5 frt, Zozoly Mari 2 frt, Zrínyi Károlyné 50 kr., Zrínyi Jánosné 50 kr., Mandl Robertné 3 frt, Tóth Istvánné 1 frt, Szeivert Antalné 2 frt, Neuwirth Sarola 1 frt, Potláček Ferencné 20 kr., Fejér Józsefné 1 frt, N. N. 1 frt. Összesen: 98 frt 19 kr. Csáktornya, 1885. december 26. Pálfa Mihály u. 6 egyleti pénztáros.

Szerkesztői híretek.

Vidéki kedves barátaimnak, ismerőseimnek munkatársaimnak, akik levélben emlíkeztek meg rótam új év napján, a leghehásabb köszönetemet e helyen nyilvánítom. Tartásnak meg kérem baráti jóakarátukban s gyomolításnak továbbra is munkámban! — Több beküldött levélre legközelebb válaszolunk.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Na novo leto.

Prezestnost je réč, koja vu nas čudno deluje, ter čna nisel, koja se vu njoj akiva, vsakoga gluboko gete, pak makar bi bil on star ili mlad, bogat ili siromak, koj je pred ljeto dni bilo još dvojbena pitanje, ono se vezda drži kakti dovršena stvar. Človek, koj se do čeka konca ljeta, spodoben je putniku, koj je presel dugi i teški put, pak si sede na hladan kamen, da si malo odpočine, pak god se još jeden put ogledne na zvršeni put, mora mu ov i nehotice priliku dati, da premisljiva od vnoh, više putah i osobito znamenitih stvarih. I mi se nut nahadjamo vezda na koncu ljeta 1885. pak se i nam nehotice postavila pitanje; pitanje takovo, koje vno go zarezava vu življenje né samo pojednoga, već i celoga naroda.

Narod prez knige i naobrašnja nije narod! Kak suča stoji to pri usi vu toj stvari? Malo se četeje ili čisto nikaj; kaj je tomu zrok? Nekoji se tuze na dragocu knjig; im tu vam je „Medjimurje“ za jako fal čenul! Drugi opet na nerazumljivost pisanja; a ja jim velim opet; im tu vam je „Medjimurje“, koje vam govori razikom čisto lehkto razumljivim, koje vam raztolnačuje najhasnoviteše stvari, koje vas podvnučava vu gospodarstvo i koje vas čini pažljive na trgovinu, koje vas potiče na dobro, koje vam oplemenjuje vaše srce, koje vam oglašuje i preporuča dobre i hasnovite knjige, koje vam donosa dogodjaje domoče i stranjake, koje vam pri povreda delovanja stavcov vaših, koji su bili pripravnij rajbi i življenje svoje alduvati, nego li domovini, bilo to vu poštenju ili stvarnosti škoditi.

Znam dosta, da je vno gotu i to premalo, kaj „Medjimurje“ donosa, nu takovim čitateljem morem sam ovo reči: „Kaj nije vedla, a to more još biti, a k temu treba napjeviti voje, da se „Medjimurje“ za istinu

marljivo počme šteti, a drugo čim više predplatnikov, ar prez penezne pomoči nemre nikaj obstati.

Nut ved nam počimlje svitati zorja ljeta 1886! Kakova bude? Kak se bude započela kak bude trajala? E bude dokoučala? Daj Bog, da bi mimo nas otišlo vsako zlo, pak na mesto hladnoga leđa, koj bi mogel našu dragu domovinu biti, da bi ogrrijalo nju žarko sunce ljubavi njezinih sinov. napredka i blagostanja!

GLAD FERENCZ
učitelj.

— **P. Čitatelji!** Novine naše budemo povečšali i vu vesem poboljšali, kad bude nova mašina vu tiskarni naših novin postavljena. Zato vam vezda programma i cilja „Medjimurja“ ne izpišem, nego si za dužnost držimo to onda činiti, kad budu novine naše vu veškoj formi izlazile. To bude se za 1—2 tjednov dogodlo, do tih dob prosimo naše postavnane čitatelje, da naj i nadalje ostaneju priatelji naših novin i vsim skupa zelimo dobro i sređ novog letal Urednik.

Kaj je novoga?

— **Vkradžena soldačka kassa.** Vu Klosterleuburgu su namesteni soldati pod komandom obrsta, Zinner pri kojim su soldački novci bili. Zinner nije bil doma nogo vu Beču, a sluga mu pak negde vuni. Za kratko vreme nojde on nuter, nojde vrata sve odprta i tak je javil Vallner obersteru celi dogodjaj. Taki su Zinneru vu Beč telegrafirali, da tak i tak je doma. On najenput dimo dojde i počemje ikati, I za istinu pri jednom vojniku našli su svulojčke kluce tojst štampanje; jenezu nisu još njega našli. Vkradženo je kak veljiju do 25 jener forinti soldački penez.

— **Čudnovito tele** Bodac Šandoru stanovniku iz Kečkemetu se je ovaj tjedni krava strelila i čudnovito tele je na svet donesla. Na dve strane glave imalo je dve lampe i dva nose. Glave je dvojni imalo, koje su pri požaraku skup zračene bile. Iz med tih stvarih imalo je to čudnovito tele četiri oči, dve na čelu, a dve pak pod vuhami. Tele je živo bilo. Bodac je to prijavit pri varoškom kapitanu, ali on ga je posal k doktoru domoče živine k G. Carthe, koj se je strašno čudil, kak je tele zgedal. On mu je jeden forint obešal sa tele, ali gazda nije dal za tak malo penez, nego ga je zaklati dal i počel jesti. Alf praznoverni susedi su mu tak apetita vkraj vzeli, da je gospodar meso zakopati dal najenput, a kožu i glavu pak kaže osim, koji to čudo prirodga videti hoćeju.

— **Bošijski svetki** vu Gödöllö. Bošijski lepi svetki su dvojni svetki kod kr. obitelji, jer skupa opadne rodjen dan naše kraljice. Na želju Njezine Veličanstv. je i letos lepi proatni svetek bil. Vu jutro Dr. Mayer Lörcinc, kakti čiteljski po među slugi vu gradu, a pomeš je kraljica primula gratulacije. Po poldan je obed a na večer thé bil. Na večer su vučgali sveče na božićnim drvo, nad kojim jeden anđel lebdil. Pod božjim drvcom su jasle bile postavljene. Poleg toga na jednim belim stonjaku su dali lešali. Mnogi i mnogi su lepe darove dobili od kr. obitelji.

— **Zgorota ženska.** Iz Győra nam sledeće pišeju: Pondelek po poldan velikoga dima vidiju na stenu Preze Kovacska, šunju se nuter, i strašno kaj vidiju! Jedna ženska, kak da bi drveca bila, sedi med plamnom. Ženska je mrtva bila. Istraga je našla zroka toj nesretnoj smrti. Ta ista sirota je s vugljenjem kurila vu loncu, iz pod kojega vam dojdeči nečisti zrak ju je zdušil! Tak je vumria, potie joj se oprava vučgala.

— Pijan je bil na polnočnu čakovečki sidovski kantor. To još ne bi bila velika falanga, ali to je ipak velika falanga bila od njega, da je u čakovečku farnu cirkvu na koruš od el k polnočki, pak je tam s pijanom glavom larmal, popeval, pak kajkakev komedije delal. Ljudi su ga počeli tuđi i sreća, da su nekoji pametneši ljudi nazad držali puka, pak žandari došli, koji su ga zapili. Kantor je drugi dan taki svoju službu zgubil.

— Ogen je bil vu Priloku prošl. m. 22-ga dneva. Ogen se je vu zorju počel, ali prilocki ognjogasci su s marljivostjom ogen pogasili, da se je ne mogla veħka nesreća pripetiti. Samo krov jedne hiše je izgorel. Kvar nije preveliki.

— Mester Sándora kr. notariškog pisara je visoki ministertum k prilockom kr. kot. sudu za kšekutora imenuval.

— Iz Legrada nam pišeju, da su 25-ia decembra, to jest na božiću noć došli dva policajci, obredva C. . . A . . . sinik jednog biži, gde su bile putna vrata zasunuta, nutri su drugač ne mogli, nego su kroz blauike skočili i onak su vrata odsunuli i zasunja na vlicu hitili. Za tim su došli vu ganjk i počeli su popevati, za kaj njim je bilo odgovecano zaradi meše dece, koja su spala. A to se njim nije vidlo, da su ne smeli popevati, pak su bora vkrali, koj je bil pripravljen za boži no drevo. Starinska je reč „koj pređi igu vkradne, potiam pod starosti i konja hoće!“

— Vumerla je Cirkvenic Agnes iz Benkovec urvo, četa vu 12-tim letu dobe, berla se s betegom 14 danov, shi zadnik nije moglo drugač biti, m. decembra dneva 18 ga na večer je dušicu zpusila. Sledeću nedelju ob 4-ti vuri popoldan njezin sprevod krene na sobečku grobje, kam ju lepi broj puka i školska mladež kakti skup učenicu do bladnoga groba sprevodili jesu, gde ju je pokrija, ko ju želnu čuva, šina mati zemlja vu kojoj počiva njejno mlado telo. Vsim onim, koji miloj i nigdar nezaboravlenoj kćerki, zadaju ljubav učinili jesu, na truda izrazuju najtoplesu hvatu. Tugujući Roditelji.

— Kraljevski dvor je vu Beč odputoval 27 dec. Kraljica je pred poldan ob deseti vuri po ekstra cugu odputovala. Nj. Velicanstvo pak je vu jutro oko 6 pol šeste vu Budimprst došel gde je pred poldan u obćenulisanje dižal, za tim na večer vu pol deseti vuri je i on vu Beč odputoval.

— Vu Budimpeštu se je pripetilo. Prošnji mesec 22 ga se je mladi Perce Mikloš s revolverom vu glavu strelil. Kad su obitelji mu i slugi nutri dobežali, ležal je na divanu med samom krvom. Fletno su doktora dali zvati, ali zabadava, ost boditi neau ga mogli. Kuglu, koja mu je niže čela vu glavi ostala, nisu mogli vun zeti, i nesretni clovek drugi dan je i vumrl.

— Velika voda vu Szatmar varmegiji. Ono deždavno vreme, koje je vu mesecu decembra, kroz vise tjeđnov trajalo, neprestance vu Szatmarvarmegiji je veliku nesreću i velike kvare doneslo na celu megju. Kak vam je poznato iz zemljopisa, tam su sledeće vode: Samoš, Tur, i Tisa, koje su celu okolicu njihovu oblejavale. Mesto Šalyi je vu decembra 11-ga skoro cisto zaništeno postalo od velike vode. Samo 15 hiš je ostalo. A drugi stanovnici vu zimi, gladni, žedni su bezali na nekakov brežuljec, da si zivljenje oslobode. Gospodarske marhe jestalis takajše najhu ši. Šena, krme neima vu celoj okolici nigde, jer ju je voda odnula. Trgovanje je nemoguće obdržati ter putih neima, a pomoć od nikod nedođe. Vu Sauso Zarojli je tkađe 14 hiš vu vodi stalo. Tur je do 28-30 obćine na bogčariju metnula. Ljudi za pomoć kričju. I drugdi je glo, gde nije vođa tuliko kvara načiniła, jer na veliko blato po deždju je veliki sneg opal, tak da se skoro tekuć nemoci gibati a još menje trgovati.

Kolera vu Trieste. Do vezda su četiri vumrli vu koleri. Poglavarstvo varoša sve one, koji iz Italije dođu strogo pregleduju, koje je zaistinu „ako teško. Po ladjah

„Milano“ i „Trieste“ putovajući ljudi se najbolšemu zdravju veseliju. Stanovnici varoša Trieste su svi mirni i onaj glas, da jih je mnogo odišlo je bez temelja. Ve kak su nekoji vu koleri vumrli vu Trieste ono pitanje nam deneju, da jeli je to samo znak onoga da po toplšem vremenu, stem bolje bude svoje šrtve nosila? Samo od sebe se razme, da nato vezda ne moči hitro odgovoriti: Iz Trieste pišeju da i oni četiri nisu vu koleri vumrli, nego da su se zagiftali. Ti isti su težaki bili.

Nekaj za kratak čas

Jeden, saradi svoje skuposti na zločestom glasu clovek, stupil je k šjakeru, ter ga zapital, jeli ga hoće voziti?

Fjaker: Nečem!

Skupec: Al ja vam budem za to platil!

Fjaker: Nečem! Al kad se vi vozite, onda ljudi navadno vičeju: „glejte, ve se vozi on lopov!“ pak onda se nigdar nuzna, jeli to vas ide ili pak mene!

Gospa: „Gledi, gledi! komu su oni gospod professor nakazili dati tu lepu kiticu šolice s tom malom rušicom?”

Professor: — Mojoj pravušici.

Gospa: „No, to se tav more reći: darežljiv muž!”

Professor: — Im zasju, milostivna gospa, ako se ja jedenput vu darežljivost zaletim, on a mi nije lešeće za seker l.

Otec (k sineku). Pripovedaj mi Tongek vse kaj znaš, pak ako mi vnogo pripoveš, on a mi dam veliki falat žutoga cukora.

Tonček: Nečem, bome, dragi japica, nečem! Mladi on gospod s malimi mustačkici, koj navek k mamiki dojde, gda si ti v kancelariji, obćal mi je punu škatulju čerlenoga cukora, ako tebi nikaj nepovem.

Sudec: Vi velite, da vas je vsa naš večer, gda je pijan dimo do el, tukel; a jeli je on imel kakov zrok, da vas bije?

Tužiteljica: Zroka ja ne imel, nego ve liku batnu!

Učitelj: Poveč mi jednu izreku od konja.

Diak: Konj vozi.

Učitelj: Kak bi to rekel vu zapovednom učinu?

Diak: Dji rtojan!

Kasno je došel vu školu diak.

— Gde si bil? — pita ga učitelj.

— Škilek je bil pu, pak sam ne mogel dojt. Ar ako sam ječen koradžj napravil naprd, dva koradžja sam se poškiliznil nazad.

— Pak kak si došel ve sim?

— Je, onda sam se obrnul, kak da bi dimo hotel iti.

Jeden debeli mesar dal si je novi cimer napraviti i na njem namaliti samoga sebe, kak ravno vola šece. Kak je taj cimer gotov bil, pokazal ga avojemu susedu, pitajuć ga: jeli je on dobro pokodjen. — „Ej kume, ti nefališ, ali tko je on clovek, poleg tebe?”

Kapelan rekel je tatu, koj se je spovedal: „Jeli ti gročnik znaš, kaj si za svoje grehe zaslužil? Gospone predstimani, ja ne prosim nikaj“ odgovori.

Baron: Anda oni hoćaju moja kćer srećno vćiniti?

Mladoženja: Je, gospod baron!

Baron: Ne, onda ju naj neoženja

„Ej Marko, Marko, pak si došel iz krčme? „Ah kak pak drga žena, — im nemerom namiroim nutri biti!“

Begrut: Ja sam misil, da pri soldati dobimo meso?

Stari soldat: Nego, ja tak tekuć odvud

vidim; tam pod onim krumpirom snitica ležati — ti slepi Pavel — !!

„Prosim njih gospa za moju službinsku knjižicu, ar ja idem od njih vkrje.“ „Kaj ti hoćeš opet dale iti?“ „Je, moj Vilček uće, kaj bi ja duše pri njih ostala.“ „Pak zakaj ne?“ „Zato, kaj njihov gospon nepedi.“

Stari gospon: Ova je njihova kći, milostiva gospa? Né moguće! Vi dve izgledite kakti dvojke.

Mati: Naj mi veruju, moj gospone, to je moja kći.

Stari gospon: Čudnovito! Ja sam sa istinu držal trajlicu za njihovu sestru, ar jako stara vun vidi.

Tolnač za nedeljne jegare.

Logar: Gospodin asesor, ja već vidim, da oni nebudu nikaj trefili. Ali zasju kaj, naj oni odpreju svoju torbu, pak ju naj deneju vu travu. Morti dojde zajec nuter, pak si loče spat. Onda ga lahko dime odneseja.

Kapelan: Deca, koji mi bude prvi odgovorit: zakaj je gospodinu Bog Adama i Eru pretival iz raja?

Diak: Zato, kajti su mu ne vu redn kvartira pićali.

CENA ŽITKA

Kuruza	na vagi	5.50	5.80
Pšenica	„	7.50	7.80
Hra	„	5.50	6.30
Ječmen	„	6.—	7.—
Zob	„	6.—	7.—

LOTTERIJA

Bpešt 1886 3. januar

77. 15. 1. 28. 53.

Szerkesztő: MARGITAI JOZSEF rednik.

2662 ad 6499
tk.1885 ad tk.1884 sz.

Arverési hirdményen kivonat

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhíré téteik, miként GYURÁNANTAL lopinteczi iskós végrehajthatónak képv. GRÉSZ ALAJOS ügyvéd által Csáktornyan, GYURAN LÖRINCZ lopinteczi is. ós végrehajtható szenvéd ellen 400 ft. tóke s járuléki iránti végrehajtsái ügyében a nagykanizsai kir. törvény-szék területéhez tartozó csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő V-ik hegykerületi községben fekvő s az V-ik hegykerületi 343 szíjtkvben foglalt A f 734 krsz. s. felvett belsőségéből GYURAN LÖRINCZET illető 416 frtra becsült részre és ehhez tartozó 15 frtra becsült aránylagos legelő s erdő illetményre, továbbá 733 hr sz. a. felvett ingatlanból ugyanőt illető 26 frtra becsült részre, 732 hrsz. a. felvett 28 frtra becsült egy negyed részre, a 899 hrszám alatt felvett 58 frtra becsült egy negyed részre s így összesen 543 frtra becsült ingatlanok s tartozékaik

1886 évi januar hó 26-ik napján délelőtt 10 orakor

az V-ik hegykerületi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapítandó kikéltáisi áru s imi is eladati fognak.

Az árverési saundékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát vagyis 54 frt 30 krt kőszámban, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában előt évadé-képes papírban a kikiáltott kezéhez letenni a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1885 évi julius hó 1-én

